

Wykład 4

Definicja 4.1 *Przekształcenie liniowe $f : V \rightarrow W$ nazywamy izomorfizmem gdy jest różnowartościowe i "na".*

Przestrzenie liniowe V i W nad ciałem K nazywamy izomorficznymi gdy istnieje izomorfizm $f : V \rightarrow W$.

Wniosek 4.2 *Przestrzenie liniowe V i W nad ciałem K są izomorficzne wtedy i tylko wtedy gdy $\dim V = \dim W$.*

Przykład 4.3 *Przykładami przekształceń liniowych są:*

1) *Homotetie: $f_r(\alpha) = r\alpha$.*

2) *Obrót płaszczyzny R^2 o kąt ϕ wokół zera :*

$$f(x, y) = (x \cos \phi - y \sin \phi, x \sin \phi + y \cos \phi).$$

Stwierdzenie 4.4 *Niech $f : V \rightarrow W$ będzie izomorfizmem.*

Wówczas $f^{-1} : W \rightarrow V$ też jest izomorfizmem.

Twierdzenie 4.5 *Każde przekształcenie liniowe jest jednoznacznie określone na bazie. To znaczy: jeżeli $\{\alpha_i\}_{i \in I}$ jest bazą V zaś $\{\beta_i\}_{i \in I}$ jest zbiorem wektorów z przestrzeni W to istnieje dokładnie jedno przekształcenie liniowe $f : V \rightarrow W$ spełniające warunek $\forall_{i \in I} f(\alpha_i) = \beta_i$.*

Twierdzenie 4.6 *Przestrzenie liniowe V i W nad ciałem K są izomorficzne wtedy i tylko wtedy gdy $\dim V = \dim W$.*

Wniosek 4.7 *Niech V będzie przestrzenią nad ciałem K . Wówczas przestrzenie V i K^n są izomorficzne wtedy i tylko wtedy gdy przestrzeń V ma bazę n -elementową.*

Definicja 4.8 *Niech $f : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym.*

1) *Zbiór $\operatorname{im} f = \{f(\alpha) ; \alpha \in V\}$ nazywamy obrazem f .*

2) *Zbiór $\ker f = \{\alpha \in V ; f(\alpha) = \theta\}$ nazywamy jądrem f .*

Twierdzenie 4.9

$\operatorname{im} f$ jest podprzestrzenią W zaś $\ker f$ jest podprzestrzenią V .

Twierdzenie 4.10 *Przekształcenie liniowe f jest różnowartościowe wtedy i tylko wtedy gdy $\ker f = \{\theta\}$.*

Twierdzenie 4.11 *Niech $f : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym.*

Wówczas $\dim V = \dim \ker f + \dim \operatorname{im} f$.

Definicja 4.12

Przekształcenie liniowe $f : V \rightarrow W$ nazywamy monomorfizmem gdy jest różnowartościowe.

Przekształcenie liniowe $f : V \rightarrow W$ nazywamy epimorfizmem gdy jest "na".

Przekształcenie liniowe $f : V \rightarrow W$ nazywamy izomorfizmem gdy jest równocześnie monomorfizmem i epimorfizmem, czyli różnowartościowe i "na".

Przestrzenie liniowe V i W nad ciałem K nazywamy izomorficznymi gdy istnieje izomorfizm $f : V \rightarrow W$.

Definicja 4.13 Niech A i B będą podprzestrzeniami V nad ciałem K . Sumą (algebraiczną) przestrzeni A i B nazywamy zbiór:

$$A + B = \{\alpha + \beta; \alpha \in A, \beta \in B\}.$$

Twierdzenie 4.14 Niech A i B będą podprzestrzeniami V nad ciałem K . Wówczas $A + B = \text{lin}(A \cup B)$.

Definicja 4.15 Niech A i B będą podprzestrzeniami przestrzeni liniowej V . Powiemy, że V jest sumą prostą podprzestrzeni A i B , co oznaczamy $V = A \oplus B$, jeżeli każdy wektor z V można jednoznacznie zapisać w postaci sumy $\gamma = \alpha + \beta$, gdzie $\alpha \in A$ oraz $\beta \in B$.

Twierdzenie 4.16 $V = A \oplus B$ wtedy i tylko wtedy gdy spełnione są warunki:

- 1) $V = A + B$,
- 2) $A \cap B = \{\theta\}$.

Przykład 4.17 Niech $V = A \oplus B$. Przykładami przekształceń liniowych są:

1) Symetria względem podprzestrzeni A wzdłuż podprzestrzeni B określona jako: $S(\alpha + \beta) = \alpha - \beta$, gdzie $\alpha \in A$ oraz $\beta \in B$.

2) Rzut na podprzestrzeń A wzdłuż podprzestrzeni B określony jako: $\pi(\alpha + \beta) = \alpha$, gdzie $\alpha \in A$ oraz $\beta \in B$.

Twierdzenie 4.18 Niech $f : V \rightarrow V$ będzie przekształceniem liniowym przestrzeni nad ciałem R . Wówczas:

- 1) f jest symetrią wtedy i tylko wtedy gdy $f \circ f = \text{id}$.
- 2) f jest rzutem wtedy i tylko wtedy gdy $f \circ f = f$.
- 3) f jest rzutem wtedy i tylko wtedy gdy $\text{id} - 2f$ jest symetrią.

Lemat 4.19 Niech V , U i W będą przestrzeniami nad tym samym ciałem K zaś $f : V \rightarrow U$ i $g : U \rightarrow W$ będą przekształceniami liniowymi. Wówczas przekształcenie $g \circ f : V \rightarrow W$ też jest liniowe.

Lemat 4.20 Niech V i W będą przestrzeniami nad tym samym ciałem K zaś f i g będą przekształceniami liniowymi z V w W . Wówczas przekształcenia $f + g$ oraz $r \cdot f$ też są liniowe.

Definicja 4.21 Niech V i W będą przestrzeniami nad tym samym ciałem K . Symbolem $L(V; W)$ oznaczamy przestrzeń wszystkich funkcji liniowych z V w W z naturalnymi działaniami.

Stwierdzenie 4.22 Niech

$e_1 = (1, 0, 0, \dots, 0)$, $e_2 = (0, 1, 0, \dots, 0)$, \dots , $e_n = (0, 0, 0, \dots, 0, 1)$ będzie bazą standardową przestrzeni R^n . Niech $f : R^n \rightarrow R^s$ będzie przekształceniem liniowym spełniającym warunki:

$$\begin{aligned} f(e_1) &= (a_{1,1}, a_{2,1}, \dots, a_{s,1}), \\ f(e_2) &= (a_{1,2}, a_{2,2}, \dots, a_{s,2}), \\ &\vdots \\ f(e_n) &= (a_{1,n}, a_{2,n}, \dots, a_{s,n}). \end{aligned}$$

Wówczas $f(x_1, x_2, \dots, x_n) = (a_{1,1}x_1 + a_{1,2}x_2 + \dots + a_{1,n}x_n, a_{2,1}x_1 + a_{2,2}x_2 + \dots + a_{2,n}x_n, \dots, a_{s,1}x_1 + a_{s,2}x_2 + \dots + a_{s,n}x_n)$.

Zapis ten nazywamy wzorem analitycznym przekształcenia f .

Definicja 4.23 Niech $f : R^n \rightarrow R^s$ będzie określone wzorem $f(x_1, x_2, \dots, x_n) = (a_{1,1}x_1 + a_{1,2}x_2 + \dots + a_{1,n}x_n, a_{2,1}x_1 + a_{2,2}x_2 + \dots + a_{2,n}x_n, \dots, a_{s,1}x_1 + a_{s,2}x_2 + \dots + a_{s,n}x_n)$. Macierz f w bazach standardowych nazywamy

$$M(f) = \begin{bmatrix} a_{1,1} & a_{1,2} & \cdots & a_{1,n} \\ a_{2,1} & a_{2,2} & \cdots & a_{2,n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{s,1} & a_{s,2} & \cdots & a_{s,n} \end{bmatrix}.$$